

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
7:02	8:16	ירושלים
7:18	8:18	בני ברק
7:10	8:19	חיפה
7:15	8:16	באר שבע
7:53	8:58	ניו יורק
8:21	9:52	לונדון

שבת

עלון שבועי להנחלת נועם כבוד השבת וקדושתה

מזל וברכה

שמחה בבנין שלם

גליון זה, מוקדש בעיקרו לשמחות הנישואין הנחוגים בימים ובשבועות אלו. אי לכך נעיר ונאיר את אותם נקודות הדורשות זהירות יתירה, בשבתות של שמחות הנישואין.

דבר ראשון, בעקבות כך שרבים מתארחים במקומות הזרים להם לרגל השמחות, ונתקלים בבעיות בלתי מוכרות, נוצרים שאלות רבות בהלכות שבת, ולכן מן הראוי לבדוק את כל הדברים טרם כניסת השבת, אם הכל מסודר על האופן הראוי ביותר. כך נכונים הדברים גם ביחס לשעוני השבת המפעילים את המכשירים החשמליים השונים, הנדרשים לשבת - בין למקומות הלינה, ובין למקומות האכילה, שראוי לבדוק את תקינותם ופעילותם קודם השבת.

גם ביציאה ובנסיעה למקומות השמחה, ראוי לצאת בזמן מוקדם יחסית, כדי להכנס לשבת בצורה רגועה ושלווה, ולא להמתין להגע האחרון, כשההתארגנות במקום החדש והזר, לוקח זמן יותר על הרגיל בבית הפרטי.

דבר נוסף הראוי לתת עליו את הדעת בעת עריכת שמחות בשבתות, כשהם לרוב - המשרתים את מהלך השמחה הם כאלה שאינם יהודים, ויש לשנן היטב את ההלכות הנוגעות לאמירה לגוי, כשרבים נוטים להקל בהלכות אלו יתירה על המידה.

והעיקר, שזוכה כבר כולנו לשמחה האמיתית והגדולה, בבנין הבית הגדול והקדוש במהרה.

שבעת ימי המשתה. שונה הוא הדבר ביום השבת, שבה בסעודות החובה מברכים את שבעת ברכות הנישואין אפילו אם אין באותם סעודות "פנים חדשות".

דין זה אין לו מקור מפורש בגמרא, והראשונים חידשו כן מכח דברי המדרש על הכתוב "מזמור שיר ליום השבת" - "אמר הקדוש ברוך הוא, פנים חדשות באו לכאן, נאמר שירה", הרי שהשבת עצמה קרויה "פנים חדשות", ולפיכך בסעודות החובה של השבת אין צורך ב"פנים חדשות" של בני אדם שלא נכחו עדיין באחד מסעודות הנישואין, ויכולים לברך "שבע ברכות" על סמך השבת עצמה.

החידוש המיוחד בכך הוא, שאף בסעודת היום אפשר לסמוך על אותם "פנים חדשות" שמחמת השבת עצמה, וזאת משום שכל סעודה וסעודה היא חובה בפני עצמה, ולכן אף שכבר בירכו על ה"פנים חדשות" של השבת בסעודת הלילה, אין זה מונע לברך שוב על ה"פנים חדשות" שמתחדשות שוב ביום השבת.

למדנו מכאן איפוא, כי השבת משפיעה את הברכה לכל ימות החול של השבוע שלאחריה, כי השבת היא המקיימת של כל השפעות הברכה במעשים שנעשו בשבוע הקודם, כי כל רגע ורגע מהשבת יש לו חשיבות בפני עצמו. הדברים נכונים לא רק לשמחת נישואין, אלא לכל אדם באשר הוא, אם רוצה הוא בברכה, אם רוצה הוא בהתחדשות, הזמן לכך זה השבת. הדעת נותנת, כי ככל שנייקר אנו את השבת, נחכה לבואה מבעוד מועד, ונכבד אותה בעת בואה, כך היא תשפיע עלינו שפע רב בכפלים, במזל וברכה.

בא לידי ביטוי נוסף בשבת שלאחר הנישואין, בתוך שבעת ימי המשתה של החתן והכלה, בהם שוב החתן מקבל עליה לתורה, ואף לפי המנהגים שבשבוע הקודם לא נהגו בחיוב לעליה זו, בשבוע זה כולם נוהגים בחיוב זה, וחוגגים את השמחה בצורה מיוחדת, בהיותה השבת שבתוך שבוע השמחה.

אף למנהג זה, של הבלטת השמחה בשבת שלאחר הנישואין, ביתר שאת משאר ימי השבוע, רווח בפי הבריות טעם למנהג זה, בהיות השבת זו שמקיימת את כל מה שיצרנו ופעלנו בששת ימי המעשה הקודמים להם, כך שאם רוצים לשמר את השפעת הברכה של שמחת הנישואין שחלה באמצע ימי השבוע, הזמן לכך הוא השבת שלאחר הנישואין, שהוא היום שנחשב ה"כלי" לקבלת כל הברכות, וכפי שדרשו קדמונינו את הכתוב "ויכל אלקים ביום השביעי" - "ויכל" מלשון כלי, שהקדוש ברוך הוא יצר את יום השביעי ככלי לקבלת כל שפע הברכות לכל מה שעשו בששת הימים שקדמו לשבת.

אף בהלכה יש משמעות חזקה ביותר לשבת זו שבתוך שמחת הנישואין, כאשר על פי דין בכל שמחה בשבעת ימי המשתה, צריך שיהיה נוכח בשמחה "פנים חדשות" שמרבים שמחה בשבילו, ורק על ידי כך יכולים לברך את ה"שבע ברכות" המברכים בעת שמחת נישואין. אם אין פנים חדשות, אין מברכים את הברכות, מלבד את הברכה האחרונה, היא ברכת "אשר ברא", אותה מברכים בכל מסיבה בתוך שבעת ימי המשתה, גם כאשר אין "פנים חדשות" ואפילו בלא עשרה קרואים.

כל זה נכון במהלך ימי החול של

בשבועות אלו, החלו שוב להשמע ביתר שאת וביתר עוז, בהרבה מבתי ישראל, קולות ששון וקולות שמחה, לרגלי שמחות נישואין והקמת בתים חדשים בישראל. וזאת לאחר הפסקה לא קטנה, בשל האבלות הנהוגה בשלושת השבועות של בין המצרים.

כל שמחה של הקמת בית נאמן בישראל, מלווה בהמון אירועים, מלאי רגש, מלאי חדוה ושמחה. כל המשפחה מסביב, מלווה את השמחה הגדולה בשרשרת אירועים, שבחלקם הגדול מתחילים מהשבת שלפני יום הנישואין, כשלפי המנהג הוותיק בקהלות בני אשכנז, מכבדים את החתן בעליה לתורה, ומיד בסיומה נורקים מעזרת הנשים מיני מתקה, כשהקהל בבית הכנסת מלווה זאת בשירה וזמרה, כשבכך ניתנת האות לשמחה הגדולה שתתרחש בשבוע שלאחר מכן.

שורש נוסף בהלכה לתחילת השמחה בשבת שלפני הנישואין, מוציאים אנו בהלכות תשעת הימים אותם עברנו זה לא מכבר. שכן על פי המנהג הישן שהיה נהוג בקהלות ארצות אשכנז, בשבת חזון הקודמת לתשעה באב, לא היו לובשים בגדי שבת מלאים, וכתבו הראשונים כי חתן וכלה העתידים להנשא בשבוע שלאחריו, לובשים בגדי שבת מלאים לכבוד השבת שקודם הנישואין.

הטעם הרווח למנהג עתיק יומין זה, הוא על פי דברי חז"ל בזהר הקדוש, כי כל הברכות וההשפעות של ימות החול, כולם מגיעים מהשבת הקודמת, וכיון שהדבר תלוי בשבת שלפניה, כיון שכך - השבת שהיא הגורם לכל ההשפעות הברוכות, היא התחלת השמחה.

הקשר בין השבת לשמחת נישואין,

פניני הלכה

שאלה: כאשר עורכים שבת משפחתית - קבוצתית במתחם סגור, כגון "שבת חתן", או "שבת נופש", כיצד צריכים לנהוג בנוגע ל"עירובי חצרות"?

תשובה: כאשר כל השוהים במקום אוכלים במקום אחד בתוך המתחם, אין צריכים לערוך עירוב חצרות, ומותר לטלטל ממקום למקום בתוך המתחם הסגור, במדה והוא מוקף מחיצות כדין.

אך אם מקום האכילה הוא במקום אחר, או שאין הכל אוכלים במקום אחד וממטבח אחד, בזה יש אופנים שצריכים להניח עירוב חצרות, וזאת כאשר בעל המקום אינו דר במקום, שבאופן זה אף שכולם דרים במקום אפילו ליום אחד בלבד, צריכים לערב ביניהם, והעירוב נעשה על ידי שמזכים פת בשיעור שיש בו כדי סעודה לכל אחד מהשוהים בחדרים או הדירות השונות, ומברכים על כך ברכה. אבל אם בעלי המקום מתגוררים במתחם, ויש דברים בתוך החדרים או הדירות השייכים לו, וכל שאר השוהים במקום הם אורחים לזמן קצר בלבד, אין צריכים להניח עירוב.

כיון שהלכות עירובי חצרות מורכבים הם, ובפרט אחד עלול להשתנות הדין, לכן מן הראוי להתיעץ עם חכם הבקי בהוראה טרם עריכת עירוב חצרות במקום.

מקורות: שולחן ערוך סימן ש"ע סעיף ב' וסעיף ד' וסעיף ח' ורמ"א שם.

לשון חכמים

פנים חדשות אין קורא אלא בבני אדם שמרבים בשבילם השמחה יותר, ושבת דחשבינן פנים חדשות, דאמרינן באגדה - מזמור שיר ליום השבת, אמר הקב"ה פנים חדשות באו לכאן נאמר שירה, התם נמי מרביין לכבוד השבת בשמחה ובסעודה. תוספות כתובות ז, ב

בעלי התוספות ז"ל הסכימו כולם דשבת פנים חדשות הוא בין ביום בין בלילה, דהא איכא כבוד לילה וכבוד יום, וכדאיתא בפרק ערבי פסחים (ק"ה א'), ודבריהם ליודעים חן וכבוד.

ריטב"א שם

מטעם זה בשבת אין צריך פנים חדשות דשבת חשיב פנים חדשות (תוס' כתובות ז': ד"ה והוא) שבשבת יש לכל אחד מישראל פנים חדשות.

פרי צדיק פרשת כי תצא

אמרת השבת

על פי הפוסקים, נתינת עליה לחתן בשבת לפני נישואיו, הוא אחד החיובים הגדולים ביותר, ובעצם לא יתכן בעליות השבת חיוב גדול ממנו, והוא שוה בחיובו לנער שנעשה בר מצוה באותו יום, והוא קודם בחיובו בכמה דרגות אף לחתן בתוך שבעת ימי המשתה. (ראה ביאור הלכה תחילת סימן קל"ו).

בפשטות טעם חיוב זה, כיון שהוא עומד בתקופה חדשה בחייו ועולה לגדולה, לפיכך נותנים לו עליה, כדי לכבדו בכך, וכדי שתחול עליו ברכת התורה הנותנת חיים לעושיה.

בספר שם משמואל (כי תצא תר"ע) כתב לפרש בטעם הדבר שנוהגים לקרוא את החתן לתורה בשבת שקודם החתונה, כי הנה כל שמחה צריכה שמירה יתירה שלא יתערב בה חס ושלוש שום צד גשמיות והוללות, ומהי העצה לזה? העצה היא על ידי השבת, לפי שבשבת הכל קודש, ואפילו אכילה ושתייה בשבת אין נחשבים למותרות, ובשבת קודש שממנו מתברכים כל ששת ימי המעשה, והשמחה שבששת ימי המעשה באה לשורשה ביום השבת הקודם, וכיון שהשמחה בשבת היא בטהרתה, שהרי בשבת הכל קודש, ומתקשרים בשבת זו לתורה, על ידי כך נשארים מקושרים לאחר מכן גם בששת ימי המעשה לקדושה, ואין חשש שיתערב בשמחה הוללות ופירקת עול.

פרשת השבת

וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרֶתֶם וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר ה' אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֻקִּים אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

(י"ב)

את סבור שמא לרעתך נתתי לך את השבת? לא נתתי לך אלא לטובתך! כיצד? א"ר חייא ברבי אבא, את מקדש את השבת במאכל ובמשתה ובכסות נקיה ומהנה את נפשך ואני נותן לך שכר, מניין? וקראת לשבת עונג וגו' (ישעיה נח), מה כתיב אחריו? אז תתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך, אמרו לו ישראל, ואימתי את נותן לנו שכר המצות שאנו עושים? אמר להם הקב"ה מצות שאתם עושים מפירותיהן אתם אוכלים עכשיו, אבל שכרו בעקב אני נותן לכם, מניין? ממה שקרינו בעניניו והיה עקב תשמעון. מדרש רבה

פירש רבי שלמה קלוגר כי למדרש היה קשה על המבואר בפסוק ששכר המצוות יהיה רק "עקב" אשר תשמעון, כלומר לאחר ימיו של האדם כשיגמור כבר לקיים את המצוות, לפי ששכר מצוות בהאי עלמא ליכא, והרי מצוינו הרבה צדיקים שחיים חיי עושר אף בעולם הזה?

על זה הביא המדרש, כי שכר על כבוד השבת מקבלים אף בעולם הזה, לפי שנהנים מפירותיהם, וכפי שמצינו בגמרא בשבת כי בשל כיבוד השבת זוכים ונעשים עשירים.

וטעם הדבר, כי כשאדם עושה את המצוה בתענוג ובשמחה, הרי שאף גופו משתתף במצוה, ולכן מגיע אף לגוף מצוה. לא כן אם האדם אינו משתתף את הגוף ומהנה אותו בעשיית המצוה, הרי רק לנשמה מגיע השכר, ולכן אין שכר למצוות בעולם הזה.

אמרי שפר

מעשה לשבת

מתנת האירוסין בערב שבת

כמוכן, שלמשמע השליחות שבפי הגבאי, מיהרה הרבנית להפריד מאחיה הגדול, ויצאה לעבר ביתה. תיכף לאחר שיצאה מבית האכסניה, מיהר האדמו"ר מסאדיגורה לחלוץ הבית, הוציא מכיס אפודתו את שעונו המהודר, והביט בו, ולאחר מכן הביט דרך החלון.

בחלון נגלה מחזה מדהים, המוני חסידים מילאו את כל הגבעה שבין בית האכסניה של האדמו"ר מסאדיגורה עובר לביתו של האדמו"ר מוויז'ניץ. ההמונים שמילאו את העיר לקראת השבת המרווממת, החלו כבר לנהור לעבר ביתו של האדמו"ר, משם היה עתיד לצאת בשעות הקרובות לתפילת המנחה וקבלת שבת, חלק מהחסידים הגיעו זה עתה לעיר, ונדחקו לעבר ביתו של הרבי כדי לזכות להכנס לחדרו לקבל ממנו ברכת שלום. בתוך כל המוני החסידים פילסו בקושי רב דרך לרבנית כדי שתוכל להגיע לביתה, כשכל הזמן נשמעו קריאות: "לאוט אדארך די רעבעצין" - "פנו מעבר לרבנית". כל אותו זמן עומד האח הגדול ומביט במחזה דרך החלון. כאשר ראה כי הרבנית כבר הצליחה להגיע סוף כל סוף לביתה, הביט שוב בשעונו, וקרא: "עכשיו התקיימה נבואת האבא"!

לנוכחים התמהים, עמד וסיפר, כי כאשר היתה הרבנית מאורסת לבעלה זה, היתה גם אחותה מאורסת לחתן ממשפחה עשירה, ולקראת החגים קיבלה אחותה מתנות יקרות ערך, בעוד הרבנית קיבלה ממשפחת החתן - האדמו"ר מקוסוב, רק סידור "קרנן מנחה" כמתנה.

כאשר הבחין בכך אביה הרבי מרוז'ין, חשש שמא יש לה חלישות הדעת מכך, ופנה אליה ואמר לה, כי אצל בעלה החשוב עוד יהיה ציבור כה גדול, שיארך שלושת רבעי שעה כדי לפלס דרך בין הציבור. והנה, כעת ראיתי את התקיימות חזונו זה.

המתה מהמוני אדם שזרמו לעשות כבר את חג השבועות במחיצת רבם הקדוש. אם בכל שנה ושנה, כאשר התקרב חג השבועות, המו הדרכים המובילות לויז'ניצא העיירה הקטנה מהמוני האדם אשר נהרו אליה לחוג את חג מתן תורה במחיצת הקודש, דבר שהיה משול בלבבותיהם של אותם המונים כשהיה למרגלות הר סיני בעת מתן תורה, הרי שבשנה זו לרגל השמחה הגדולה שהתעדתה להתרחש בשבוע שלאחר מכן, בה הרבי הנערץ מכניס את בנו מחמדו לברית הנישואין, על אחת כמה וכמה שכל הדרכים המובילות לויז'ניצא, כוסו בהמוני חסידים שהעפילו לעבר העיירה הטמונה בין הרי בוקבינה.

ביום השישי שלאחר החג, ערב שבת קודש עם שחר, הופיע בעיירה אורח רם מעלה נוסף, היה זה בנו של הרבי מרוז'ין - רבי אברהם יעקב - האדמו"ר הזקן מסאדיגורה זצ"ל, גיסו הגדול של אבי החתן, שאף לאורו צעדו אלפים ורבבות של חסידים ואנשי מעשה, דבר שהגביר עוד יותר את הלחץ האנושי הבלתי נתפס, שזרם לעיירה החסידית וויז'ניצא. לאדמו"ר מסאדיגורה הוכנה בית אכסניה למרגלות הגבעה שבה התגורר גיסו האדמו"ר מוויז'ניץ.

בשעות הצהריים של ערב שבת, מיהרה הרבנית מוויז'ניץ, בתו של הרבי מרוז'ין, לצאת מביתה, וירדה במורד הגבעה לעבר בית האכסניה בה התאכסן אחיה האדמו"ר מסאדיגורה, כדי להקביל את פניו ולבקרו.

בשעה מוקדמת של שעות אחר הצהריים, בעוד הרבנית מוויז'ניץ שוהה אצל אחיה, והנה נכנס לבית אחד מגבאי האדמו"ר מוויז'ניץ, ובפיו שליחות מהרבי מוויז'ניץ הקורא לרבנית להודרו לשוב לביתה, כדי להדליק נרות שבת קודש. ידוע היה בפי כולם, כי הרבי מוויז'ניץ מקפיד הקפדה יתירה על הדלקת נרות שבת בשעה מוקדמת ביותר, כך שלא אחת היו מסיימים אף את תפילת ערבית של שבת בעוד החמה מאירה את העולם.

בכל תפוצות ישראל נישא בהערצה גדולה שמו של הרבי רבי מנחם מענדיל מוויז'ניצא, אבי האדמו"ר"ם לבית וויז'ניץ, וממשיך דרכם של אבותיו אדמו"ר"י בית קוסוב זכותם יגן עלינו, ומחבר הספר החסידי הנודע "צמח צדיק".

הרבי מוויז'ניץ - בעל הצמח צדיק, "דער הייליגע ציימח" כפי שהיה מכונה שמו בסילודין בפי רבבות בני מדינת בוקבינה, היה מוכר בכל המדינה כאחד מגדולי צדיקי הדור, שאלפים ורבבות נהרו למעון קדשו ולבית מדרשו כדי לקבל מפיו דרך בעבודת ה' בטהרה וביוכח המדות ותיקון המעשים. בימיו נהפכה העיירה וויז'ניצא, עיירה קטנה במחוז בוקבינה שבאוקראינה, לתל תלפיות. מעבר לזכות אבותיו, היה בו בצמח צדיק ייחוס נוסף, באשר היה חתנו של הצדיק הנשגב והפלאי, "פאר ישראל" מרוז'ין זיע"א, שהחשיב עד למאוד את חתנו זה.

כאשר השיא הרבי מוויז'ניץ את בנו רבי ברוך'ל, מי שלימים מילא את מקומו בהנהגת העדה הגדולה והקדושה של רבבות חסידי וויז'ניץ, היה זה כשבוע לאחר חג השבועות, כששמחת העליה לתורה של החתן נחוגה בשבת שלאחר החג שחל באותה שנה בימים רביעי וחמישי. לאור נתונים אלו, לא פלא הוא כי עיירת וויז'ניץ

זכריהם הם זכרונם

רבינו חיים הלוי סולובייצ'יק זצוק"ל אב"ד בריסק - כ"א אב תרע"ח

דמות רבת אופן היתה דמותו הפלאית של רבן של ישראל ואביהם של רבבות אלפי לומדי התורה בדרכי העיון בדורות האחרונים - הגר"ח מבריסק זצ"ל. מחד משמשת דמותו כדמות מופלאה של גאונות נדירה יחד עם עיון עמוק ויסודי בדרך לימוד מקורית אותה סלל והגה לפני הדורות הבאים אחריו, ומאידך דמותו משמשת כדמות מאירה לדורות של יראת שמים והנהגות טובות, וכל זאת בשילוב מדות תרומיות שלא היה להם אח ורע, מתוך עשייה מרובה ביותר כלפי כל נצרך ונצרך מכל סוג שהוא.

לא פלא איפוא, כי כל הנהגה והנהגה אשר נהג, נמסרה לדורות הבאים, תוך כדי לימוד ועיון מעמיק בטעמי הנהגותיו. ולדוגמה נסתפק במעשה אחד מני אלפים:

מנין מיוחד של אנשי סגולה היה מתקיים בימות השנה בחדר שבמעונו של הגר"ח, והגר"ח שהיה מאריך בתפילותיו, ובמיוחד בקריאת שמע, אותה היה קורא בחיל ורעדה במשך שעה ארוכה, היה נוהג להתפלל בתפילת מעריב את תפילת השמונה עשרה יחד עם הציבור, ורק לאחר שהיה גומר את תפילת השמונה עשרה, הרבה לאחר כל הציבור, היה מתייצב לאמירת הברכות וקריאת שמע, דבר שהיה נמשך זמן רב. והנה, לאחר שנים רבות, שינה הגר"ח את מנהגו, וביללות שבת החל להתפלל עם כל הציבור, וזאת על אף שלא הספיק להתפלל את תפילת השמונה עשרה עם הציבור.

הטעם לשינוי מנהגו זה, הוסבר מפי השמועה, כי הגר"ח הסיק כי בתפילת שמונה עשרה של מעריב יוצאים אף ידי חובת קידוש דאורייתא, ואם כן בכך שמקדים את תפילת שמונה עשרה לקריאת שמע, עובר הוא על הכלל ש"תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם", שהרי קריאת שמע תדירה היא על מצוות קידוש. כדי שלא לעבור על כלל זה, העדיף הגר"ח להפסיד את מעלת תפילה בציבור, ולומר את קריאת השמע לפני תפילת שמונה עשרה.

יְדֵי הַשֶּׁבֶת

יְדֵים יְקָרִים!

עֲדוֹן אָנוּ בְּעֵצוּמָה שֶׁל הַחֲפָשָׁה וּפְסָק הַזְמַן מִשְׁנֵרֵת הַלְמוּדִים. רַבִּים רַבִּים שׁוֹהִים אֶף בְּמִקְוֹמוֹת נוֹפֵשׁ שׁוֹנִים, בְּהֵם מִתְאַוְרִים בְּיָמִים אֵלּוּ, לְקִרְאָת תְּחִלַּת שְׁנַת הַלְמוּדִים הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה [אוֹף, זֶה קָבַר עוֹד מְעַט מְפֹשֵׁשׁ...].

קָבַר הַזְּכָרֵנוּ עַל קֶף בְּקִצָּה הַמְזוֹלָג בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר, וְהַשְּׁבוּעַ נִפְרַט מְעַט יוֹתֵר. בְּשִׁנְמִצָּאִים בְּמִקּוֹם אַחֵר, מִחוּץ לְבֵית, בְּדֶרֶךְ קָלָל לֹא קָל קֶף מִקְפִּידִים לְאָכֵל אֶת הָאֲרוּחוֹת בְּצוּרָה מְסֻדָּרֶת כְּמוֹ שְׂרָגִילִים לְקֶף בְּבֵית, וְלֹא קָל קֶף מִקְפִּידִים אִם הָאֵלֵךְ מִגֵּשׁ בְּצוּרָה לֹא מְכַבֶּדֶת כְּרֵאוּי, וּבִאֲפִן פְּחוֹת נוֹחַ. קָל זֶה נִכּוֹן בְּיַחַס לְכָל יָמוֹת הַשְּׁבוּעַ. אֲבָל בְּשִׁמְנוּעַ שֶׁבֶת, הָרִי שְׁעַד כְּמוֹ שְׁנֵתוֹ וּמִתְאַפְּשֵׁר הַדְּבָר, צְרִיכִים לְנַהֵג בְּהַ בְּצוּרָה מְכַבֶּדֶת אֶף בְּאֲשֶׁר נִמְצָאִים מִחוּץ לְבֵית.

אֶת בְּגֵדֵי הַשֶּׁבֶת, סָחֲבָנוּ עִמָּנוּ מִהַבַּיִת, עַל אֶף רַבּוּי הַטְּרָקָה בְּנִטְלֵת מְעַרְקֶת בְּגָדִים נוֹסֶפֶת. אוֹלֵי וְתָרְנוּ עַל פְּרִיט קֶזֶה אוֹ אַחֵר, אֲבָל לֹא וְתָרְנוּ עַל הַחֲלָצָה וְהַמְכָּנָס שֶׁל שֶׁבֶת, כִּי הָרִי אֵי אֲפִשֶׁר לְלָקֵחַ עִם בְּגֵדֵי חוּל בְּשֶׁבֶת, זֶה מְעַט חֲלוּל שֶׁבֶת, לֹא חֲלִילָה בְּמִלְאָכָה, אֲבָל זֶה הַפִּיכֵת הַשֶּׁבֶת לְחֲלוּי. קֶף גַּם בְּיַחַס לְמִאֲקָלֵי הַשֶּׁבֶת, לֹא

נֶאֱבַל מִאֲכָלֵי "אֵינְסִטְנֵט" בְּשֶׁבֶת, כְּמוֹ שְׂאֲכָלְנוּ בְּמִשְׁפָּה הַשְּׁבוּעַ בַּחֲפָשׁ, אֵלֹא נִקְפִּיד עַל אֲמִילַת מְעוֹת מִהַדְּרוֹת, מְעַט כְּמוֹ בְּבֵית. כִּי הַשֶּׁבֶת זֶה דְּבָר שְׂקִיבֵעַ בְּכָל מִקּוֹם וּבְכָל מְצָב, דְּוָקֵא עֲלֵשׁוּ בַּחֲפָשׁ נִתְנַת לָנוּ הַהַזְמָנוֹת לְהִרְאוֹת אֶת הַכְּבוֹד אוֹתָהּ אָנוּ רוֹחֲשִׁים לְיוֹם הַשֶּׁבֶת. וְכַמוֹכֵן לֹא נִשְׁפַח לְשִׁמּוֹר עַל קָלָלֵי בְּטִיחוֹת נְאוֹתֵים, לְשִׁמּוֹרֵת הַגּוֹף וְהַנְּפֶשׁ.

שֶׁבֶת שְׁלוֹם

משל ונמשל

רבי שאלה לרבי ישמעאל ב"ר יוסי א"ל שמעת מאביך - מהו ויכל אלקים ביום השביעי? אתמהא!?

אלא כזה שהוא מכה בקורנוס על גבי הסדן, הגביהה מבעוד יום והורידה משתחשך.

אמר רבי שמעון בן יוחאי בשר ודם שאינו יודע לא עתיו ולא רגעיו ולא שעותיו, הוא מוסיף מחול על הקודש, אבל הקב"ה שהוא יודע רגעיו ועתיו ושעותיו, נכנס בו כחוט השערה.

גניבא ורבנן - גניבא אמר, משל למלך שעשה לו חופה וציירה וכיירה, ומה היתה חסרה? כלה שתכנס לתוכה!

כך מה היה העולם חסר? שבת! רבנן אמרי, משל למלך שעשו לו טבעת מה היתה חסירה? חותם!

כך מה היה העולם חסר? שבת! מדרש רבה בראשית י, ט

תנו רבנן, למה נתחלפה תפלת השבת?

אמרו רבותינו, לפי שהשבת דומה לבלה, בתחילה מקדש אותה, אחר כך שמח עמה, ולבסוף מתייחד עמה. לכך אומרים בערבית אתה קדשת, ובשחרית ישמח משה, ובמנחה אתה אחד.

ישמחו

מופץ בדואר אלקטרוני בכל קצוות תבל לזיכוי הרבים נא הדפיסו והפיצו בין מכריכם!

לקבלת הגליון בכל שבוע, ולהערות הצעות ותרומות yismechu@yismechu.com

יכולה היא שתרחם

זכות הפצת הגליון תעמוד לרפואתו השלימה והמהירה של **הילד משה יעקב בן יונה** בתוך שאר חולי ישראל

מסייעים להפיץ את אור השבת ורואים ישועות

דדולה זכות השבת להגן בעד התומכים והמסייעים ברפואות, ישועות, פרנסה, וכל מיילי דמיטב.

לתרומות והקדשות, לזכות ולע"נ, וכן לפרסום בעלון: 052-7636030